

عنوان مقاله:

ارزیابی درجه توسعه یافتگی در بخش های استان گیلان با بهره گیری از روش تصمیم گیری چندمعیاره تاپسیس

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه اقتصاد شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

منصوره دلاور - دولتی آموزگاری صدرالدین تاجیکستان

امیر مرادی فر - دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

خلاصه مقاله:

چکیده: پژوهش حاضر در راستای تمرکزگرایی و تحلیل نابرابری های منطقه ای در سطح بخش های استان گیلان از نظر میزان برخورداری شان از امکانات و خدمات زیربنایی و روبنایی می پردازد. روش تحقیق به صورت معیاری-تحلیلی بوده که ابتدا در آن هشت گروه از شاخص های کمی و کیفی، انتخاب شده و بعد از نرمال سازی و بی مقیاس کردن شاخص ها و سپس وزن دهی به آنها بر اساس ضریب همبستگی مک گراناها، درجه توسعه یافتگی 43 بخش موجود در گیلان با روش تاپسیس محاسبه شد. بر اساس یافته های تحقیق در حدود 69 درصد (23 بخش) از بخش های گیلان در طبقه کمتر توسعه یافته، 17 درصد (8 بخش) در طبقه در حال توسعه و 14 درصد (12 بخش) در طبقه نسبتاً توسعه یافته قرار گرفته اند. همچنین بخش مرکزی انزلی، بخش سنگر و خمام در رشت به ترتیب با ضرایب توسعه (0 / 732 ، 0 / 736) C و (0 / 730 ، 0 / 730) ، بیشترین درجه توسعه یافتگی را کسب نمودند و بخش مرکزی رودبار، مرکزی سیاهکل و عمارلو روبرار به ترتیب با ضرایب توسعه (0 / 156 ، 0 / 161) C و (0 / 155 ، 0 / 155) ، کمترین درجه توسعه یافتگی را بدست آوردند. از سوی دیگر در بخش های غربی و شرقی استان به دلیل ویژگی های طبیعی و کوهستانی بودن آن، شرایط مناسبی حاکم نیست و فقط در نواحی جلگه ای استان (بخش مرکزی) وضعیت توسعه یافتگی در حد مطلوب قرار دارد. این مسئله به خوبی بیانگر عدم تعادل های منطقه ای در سطح استان می باشد.

کلمات کلیدی:

استان گیلان، تقسیمات بخش، شاخص های توسعه ، مدل تاپسیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/412955>

